

Przy dźwiękach „Międzynarodówki“, wśród nie milknących owacji na cześć wielkiego wodza mas pracujących całego świata towarzysza Stalina

XIX Zjazd KPZR — Zjazd budowniczych komunizmu — zakończył obrady

Wybór władz Partii — Przemówienie końcowe tow. Woroszyłowa

Przyjęcie na Kremlu na cześć przedstawicieli bratnich partii

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi, że w dniu 15 października Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wydał na Kremlu obiad na cześć przedstawicieli partii komunistycznych i innych bratnich partii, którzy przybyli na XIX Zjazd partyni.
Na przyjęciu obecni byli wszyscy przedstawiciele bratnich partii. Obecni byli także członkowie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i zastępcy członków KC.

Ludzie pracy w Warszawie o przemówieniu towarzysza Stalina

Przemówienie towarzysza Stalina, wygłoszone na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, było od rana przedmiotem ożywionych dyskusji w warszawskich zakładach pracy. W wielu fabrykach w czasie przerw i po zakończeniu pracy agitatorzy odczytywali z grupami robotników tekst przemówienia. W rozmowach i wypowiedziach dyskusji podkreślali doniosłość wystąpienia wodza całej milijonowej pokój ludzkości. Poniżej zamieszczamy niektóre z wypowiedzi o przemówieniu towarzysza Stalina.

EDWARD SŁUPECKI murarz, MDM

Spodziewaliśmy się, że na XIX Zjeździe przemówi towarzysze Józef Stalin. Przemówienie towarzysza Stalina jest aktem historycznym, aktem o głębokim treści i o potężnym znaczeniu. Z każdego zdania przebija głęboka prawda i wola walki o pokój i budowę szczęśliwej przyszłości. My, robotnicy MDM, przemówienie towarzysza Stalina wzięliśmy głęboko do serca i wzdzięliśmy jesteśmy za nie. Nasze uczucia chcemy wyrazić jeszcze ofiarniejszą pracą dla umacniania naszych sił pokojowych — dla wzmocnienia naszej „brigady szturmowej“ — dla pokoju.

WŁODZIMIERZ TRAGARZ robotnik budowlany

Słowa towarzysza Stalina, to jutrzeńską nadzieję dla milionów ludzi, pozostających jeszcze pod panowaniem kapitału. Śledząc na przestrzeni lat wypowiedzi towarzysza Stalina wiemy, że jego słowa zawsze się sprawdzają.
Dziś jest nas wielu, łączy nas wspólna idea i wiara w ostateczne zwycięstwo socjalizmu na całym świecie. Nasze kraje — brigady szturmowe ludzkości, o których tak pięknie mówił towarzysze Stalin, stają się coraz silniejszą. Jestem dumny, że mnie, szeregowemu członkowi Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przypadła w udziale walka o utrwalenie pokoju, o socjalizm.

ROMAN PIETRZAK brigadysta, Zakł. Mech. „Trus“

Kiedy proletariat podniósł czwarty sztandar walki o wyzwolenie, siły nasze jeszcze były słabe. Towarzysze Lenin i Stalin wskazywali jak należy walczyć. Wolność naszego kraju zawdzięczamy narodowi radzieckiemu i jego partii. Pierwszy chleb, jaki otrzymaliśmy w naszym zniszczonym przez okupanta kraju, otrzymaliśmy z rąk żołnierza radzieckiego. Budownictwo nasze mogło powstać i rozwijać się dzięki pomocy Związku Radzieckiego. Towarzysze Bierut i nasza partia kierując się wskazaniami partii Lenina — Stalina prowadzi nas do socjalizmu.

MIECZYŚLAW MOTORKIN Inżynier z FSO na Żeraniu

Dzięki Związkowi Radzieckiemu Polska uzyskała wolność i dziś korzysta nadal z jego pomocy. Najlepszym tego dowodem jest właśnie nasza Fabryka Samochodów Osobowych na Żeraniu, która otrzymała od Związku Radzieckiego całe wyposażenie i cały zespół wiadomości, które przekazali nam radzieccy fachowcy, aby ułatwić naszą pracę.
Towarzysze Stalin w swoim przemówieniu mówił o zgodności interesów Związku Radzieckiego i wszystkich pokój milijonów narodów. Tym samym towarzysze Stalin jeszcze bardziej nas zobowiązał do walki o umocnienie u nas władzy ludowej, o siłę naszej ojczyzny, do wspólnej walki o pokój na całym świecie.

WACŁAW PRUSZCZYK Warszawskie Zakłady Przemysłu Gumowego

Każda wypowiedź towarzysza Stalina to drogowskaz na naszej drodze, do którego wszyst-

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi: Dnia 14 października w wielkiej sali Pałacu Kremłowskiego odbyło się końcowe posiedzenie XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Godzina 9 wieczór. Na trybunie ukazują się: towarzysze Stalin, jego najbliżsi współpracownicy — towarzysze Molotow, Malenkow, Woroszyłow, Bulganin, Beria, Kaganowicz, Chruszczow, Andrejew, Mikojan, Kosygin, Szernik, członkowie Prezydium Zjazdu. Delegaci i goście witają ich burzliwymi, długo nie milknącymi oklaskami. Wszyscy wstają. Na sali zrywa się owacja na cześć Stalina. „Chwała towarzyszy Stalinowi!“ „Niech żyje towarzysze Stalin!“ „Towarzyszy Stalinowi — hurra!“ Serdeczne uczucia bezgranicznej miłości i przy-

wiązania do wielkiego wodza, przyjaciela i nauczyciela mas pracujących wyrażają delegaci na Zjazd — komuniści Związku Radzieckiego oraz przedstawiciele komunistycznych i robotniczych partii innych krajów — obecni na Zjeździe.
Posiedzenie otwiera przewodniczący K. J. Woroszyłow.
Głos zabiera towarzysze Kuzniecowa, który komunikuje wyniki wyborów do centralnych organów Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.
Na członków Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii

Związku Radzieckiego wybrano 125 towarzyszy. Gdy w liczbie wybranych członków KC zostało wymienione nazwisko Stalina, sala rozbrzmiewa burzliwymi oklaskami. Wszyscy wstają i długotrwałą owacją witają Stalina. Rozlegają się okrzyki: „Niech żyje towarzysze Stalin!“ „Towarzyszy Stalinowi — hurra!“ Zebrań oklaskują również nazwiska najbliższych współpracowników Stalina.

Wielki tłum jak nastąpił w naszym kraju — mówi również kobiety. Przez wieki całe nie było prawa, które brałoby w obronę matkę i dziecko. Robotnicy dobrze wiedzą, czym była plaga bezrocznia, kobiety — matki pamiętają bezdziejne waleśnianie się młodzieży w miastach i w wsiach, bez nauki, bez pracy, bez perspektywy przyszłości.
Gorącą aprobatę zebranych wywołują słowa mówcy, która wskazuje, iż Polska Ludowa najszerzej opieką otoczyła kobietę — matkę, Programu Frontu Narodowego, to wielki plan przyszłości naszego Państwa, w którym jest miejsce dla każdego, kto bierze udział w wykonywaniu naszych osiągnięć. W jednomyślnie przyjętej rezolucji kobiety stwierdza:

„Program Frontu Narodowego jest wyrazem woli i działania wszystkich Polaków, którzy pragną gospodarczego i kulturalnego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, realizacji planów gospodarczych, wzmożeniu polski i jasnej przyszłości dzieci.“ (PAP)

„GLIWICE. Wielką halę maszyn polnych Zakładów Mechanicznych im. J. Stalina w Łabędach wypełniła szalenie żałoga robotnicza.
Wprost od warsztatów przybyli tokarze, spawacze, frezownicy, kowale, ślusarze, mechanicy, technicy i inżynierowie — na spotkaniu ze swymi kandydatami: wiceprzewodniczącym PKPG Eugeniuszem Szymem i kandydatem na zastępcę posła do towarzyszem pracy, znanym przodownikiem — Pawłem Czarnym.
Po przemówieniach kandydatów gorąco i serdecznie witałych przez zebranych — jeden po drugim wstępując robotnicy fabryki. Zapewniają o swym pełnym poparciu dla Programu

Frontu Narodowego, „Gremialnie pojdziemy do urn wyborczych — mówi mistrz szlifierski Feliks Studnicki — aby złożyć swe głosy na najlepszych synów naszego narodu. Głosy nasze poprzemy jeszcze lepszą i wydajniejszą pracę.“ (PAP)

„ŁÓDŹ (kor. wł.) — Wyborczy Komitet Obwodowy nr 15 w Łodzi sżkuje się już do sprawnego zorganizowania głosowania w dniu 26 bm. Agitatorzy składają w komitecie meldunki, podając adresy osób stałych lub chorych, którym trzeba będzie zapewnić środki lokomocji do lokalu wyborczego.“ (ck)

„Uczynimy wszystko, by Polska była jeszcze silniejsza.“

„KIELCE (kor. wł.) Przed miesiącem, dla uczczenia wyborów do Sejmu i XIX Zjazdu WKP(b) gromada Wyborów (w) Grabów rzuciła wzywianie wszystkim chłopom pow. kozienickiego do współzawodnictwa

o wolność narodom ciemiężonym przez imperializm.
„Obecnie — stwierdza towarzysze Stalin — gdy na obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier pojawiły się nowe „szturmowe brigady“ w postaci krajów ludowo-demokratycznych, — obecnie naszej partii łatwiej jest walczyć, a i praca poszła różnie“.

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wszyscy obecni na sali słuchają z zapartym tchem słów Stalina i głęboko je przeżywają.
Gdy Stalin kończy przemówienie, zrywa się nowa, potężna owacja.
Przemówienie końcowe wygłasza K. J. Woroszyłow.
O godzinie 22 min. 25 przewodniczący ogłasza, że XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zakończył swe obrady. Delegaci Zjazdu i goście śpiewają z ogromnym entuzjazmem hymn partyjny — Międzynarodówkę. Znowu zrywa się burzliwa owacja na cześć wielkiego Stalina. W wielu językach rozlegają się okrzyki na cześć ukochanego wodza i nauczyciela — wielkiego Stalina.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

W imię rozkwitu Ojczyzny, obrony pokoju i szczęścia dzieci kobiety polskie pójdą do urn wyborczych oddać swe głosy na listy Frontu Narodowego

„Wielki tłum jak nastąpił w naszym kraju — mówi również kobiety. Przez wieki całe nie było prawa, które brałoby w obronę matkę i dziecko. Robotnicy dobrze wiedzą, czym była plaga bezrocznia, kobiety — matki pamiętają bezdziejne waleśnianie się młodzieży w miastach i w wsiach, bez nauki, bez pracy, bez perspektywy przyszłości.“
Gorącą aprobatę zebranych wywołują słowa mówcy, która wskazuje, iż Polska Ludowa najszerzej opieką otoczyła kobietę — matkę, Programu Frontu Narodowego, to wielki plan przyszłości naszego Państwa, w którym jest miejsce dla każdego, kto bierze udział w wykonywaniu naszych osiągnięć. W jednomyślnie przyjętej rezolucji kobiety stwierdza:

„Program Frontu Narodowego jest wyrazem woli i działania wszystkich Polaków, którzy pragną gospodarczego i kulturalnego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, realizacji planów gospodarczych, wzmożeniu polski i jasnej przyszłości dzieci.“ (PAP)

„GLIWICE. Wielką halę maszyn polnych Zakładów Mechanicznych im. J. Stalina w Łabędach wypełniła szalenie żałoga robotnicza.
Wprost od warsztatów przybyli tokarze, spawacze, frezownicy, kowale, ślusarze, mechanicy, technicy i inżynierowie — na spotkaniu ze swymi kandydatami: wiceprzewodniczącym PKPG Eugeniuszem Szymem i kandydatem na zastępcę posła do towarzyszem pracy, znanym przodownikiem — Pawłem Czarnym.
Po przemówieniach kandydatów gorąco i serdecznie witałych przez zebranych — jeden po drugim wstępując robotnicy fabryki. Zapewniają o swym pełnym poparciu dla Programu

Frontu Narodowego, „Gremialnie pojdziemy do urn wyborczych — mówi mistrz szlifierski Feliks Studnicki — aby złożyć swe głosy na najlepszych synów naszego narodu. Głosy nasze poprzemy jeszcze lepszą i wydajniejszą pracę.“ (PAP)

„ŁÓDŹ (kor. wł.) — Wyborczy Komitet Obwodowy nr 15 w Łodzi sżkuje się już do sprawnego zorganizowania głosowania w dniu 26 bm. Agitatorzy składają w komitecie meldunki, podając adresy osób stałych lub chorych, którym trzeba będzie zapewnić środki lokomocji do lokalu wyborczego.“ (ck)

„Uczynimy wszystko, by Polska była jeszcze silniejsza.“

„KIELCE (kor. wł.) Przed miesiącem, dla uczczenia wyborów do Sejmu i XIX Zjazdu WKP(b) gromada Wyborów (w) Grabów rzuciła wzywianie wszystkim chłopom pow. kozienickiego do współzawodnictwa

o wolność narodom ciemiężonym przez imperializm.
„Obecnie — stwierdza towarzysze Stalin — gdy na obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier pojawiły się nowe „szturmowe brigady“ w postaci krajów ludowo-demokratycznych, — obecnie naszej partii łatwiej jest walczyć, a i praca poszła różnie“.

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wszyscy obecni na sali słuchają z zapartym tchem słów Stalina i głęboko je przeżywają.
Gdy Stalin kończy przemówienie, zrywa się nowa, potężna owacja.
Przemówienie końcowe wygłasza K. J. Woroszyłow.
O godzinie 22 min. 25 przewodniczący ogłasza, że XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zakończył swe obrady. Delegaci Zjazdu i goście śpiewają z ogromnym entuzjazmem hymn partyjny — Międzynarodówkę. Znowu zrywa się burzliwa owacja na cześć wielkiego Stalina. W wielu językach rozlegają się okrzyki na cześć ukochanego wodza i nauczyciela — wielkiego Stalina.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wielki wódz wstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem podchodzi do trybuny. Na sali zrywa się potężna owacja. Wszyscy wstają. Od okrzyków — „hurra“ drżą mury Pałacu Kremłowskiego. Rozlegają się okrzyki w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem ogromu miłości człowieka radzieckiego, każdego komunisty, jest wyrazem najgłębszego przywiązania partii do swego wodza. Mijają minuty... Owacja narasta coraz bardziej, jak lawina, i ustaje dopiero wtedy, gdy Stalin zabiera głos.

Wskazania wodza mas pracujących całego świata

Przemówienie towarzysza Stalina na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z największą siłą wyudałniono obrzmi międzynarodowe znaczenie zjazdu partii budowniczych komunizmu.

Z doświadczeń międzynarodowego ruchu robotniczego, które towarzysze Stalin uogólnił w swym przemówieniu, wypływa podstawowy i ogromny doniosłości wniosek o jedności i zbieżności interesów wszystkich narodów walczących o pokój, wolność i socjalizm z interesami narodu radzieckiego, z interesami i dążeniami partii Lenina — Stalina. Z tego wniosku wypływa z kolei konieczność wzajemnego poparcia kraju Rewolucji Październikowej i rewolucyjnych ruchów przeciw imperializmowi.

„Ta właściwość wzajemnego poparcia — oświadczył towarzysze Stalin — tłumaczy się tym, że interesy naszej partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz, przeciwnie, są zbieżne z interesami milijonów pokój narodów. Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie“.

XIX Zjazd KPZR stał się największą w dziejach manifestacją międzynarodowego braterstwa w walce o pokój, demokrację i socjalizm. Najwybitniejsi przedstawiciele 60 partii komunistycznych i robotniczych witali Zjazd i wielkiego Stalina w imieniu klasy robotniczej i ludu pracującego swych krajów, zapewniając wielką partię bolszewików, że widzą w niej czolową siłę, przewodniczkę, która toruje drogę ku promiennej przyszłości wszystkich narodów świata.
Zarzewie Wielkiego Października oświetliło drogę ludowi pracującemu wszystkich krajów. Proletariusze całego świata od pierwszej chwili uświadomili sobie, że Rewolucja Październikowa jest ucieleśnieniem ich własnych dążeń i fundamentem ich własnego zwycięstwa w przyszłości. Ze szczególną mocą uświadomiła to sobie przodująca część polskiej klasy robotniczej. W długotrwałej walce przeciw uciskowi, nędzy i zdradzie narodowej — przyswiewcało jej jak gwiazdą przewodnią — wielkie zwycięstwo rosyjskich robotników i chłopów. Dlatego wraz z proletariuszami wszystkich krajów — proletariusz polscy stanęli murem wokół młodej Republiki Rad, broniąc jej przed

atakami zjednoczonej reakcji imperialistycznej wszystkich krajów.
Dziś, gdy naród polski, zjednoczony pod kierownictwem klasy robotniczej w Narodowym Frontie walki o pokój i plan sześcioletni, realizuje wielkie zadanie budowy społeczeństwa socjalistycznego, przyjaźń ZSRR, pomoc ZSRR i przykład ZSRR stały się podstawowymi źródłami utrwalenia niepodległości Polski w sprawiedliwych granicach narodowych, ugruntowania naszej suwerenności, szybkiego tempa odbudowy kraju ze zniszczonych wojennych i pomyślnego wykonania ambitnych zadań pierwszych lat wielkiego planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Braterskie związki łączące dziś oba nasze narody są wymownym świadectwem głębokiej zbieżności interesów, jaka łączy Związek Radziecki ze wszystkimi milijonami pokój narodami świata.
Proletariusze wszystkich krajów od pierwszej chwili uważali Republikę Rad za swój bastion w walce o pokój, wolność i socjalizm, a wielką partię Lenina—Stalina, za szturmową brigadę światowego ruchu robotniczego. Partie komunistyczne wszystkich krajów z nadzieją i wiarą patrzyły na gigantyczne zmagania radzieckiej klasy robotniczej, która pod wodzą partii bolszewików śmiało i odważnie wznosiła gmach społeczeństwa socjalistycznego.

„Sądze, — stwierdził towarzysze Stalin, — że nasza partia usprawiedliwiła te nadzieje, zwłaszcza w okresie drugiej wojny światowej, kiedy Związek Radziecki, rozgromiwszy niemiecką i japońską tyranję faszystowską, wywabił narody Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej“.

Naród polski, na podstawie własnego doświadczenia, może potwierdzić, jak wielkopoimna jest zasługa narodu radzieckiego i partii Lenina — Stalina w dziele wyzwolenia narodów ujarzmonych przez tyranję faszystowską. Dlatego też naród polski zawsze żywy wdzięcznością do wielkiego wodza, który przyniósł mu wolność i demokrację — Armii Radzieckiej i jej genialnego wodza, towarzysza Stalina.

Powstanie w wyniku zwycięstwa ZSRR w drugiej wojnie światowej wielkiego obozu krajów demokracji i socjalizmu stwarza nową sytuację i ogromnie ułatwia drogę walki

o wolność narodom ciemiężonym przez imperializm.
„Obecnie — stwierdza towarzysze Stalin — gdy na obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier pojawiły się nowe „szturmowe brigady“ w postaci krajów ludowo-demokratycznych, — obecnie naszej partii łatwiej jest walczyć, a i praca poszła różnie“.

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

o wolność narodom ciemiężonym przez imperializm.
„Obecnie — stwierdza towarzysze Stalin — gdy na obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier pojawiły się nowe „szturmowe brigady“ w postaci krajów ludowo-demokratycznych, — obecnie naszej partii łatwiej jest walczyć, a i praca poszła różnie“.

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

„Dlatego, po pierwsze, że mają one przed oczyma takie przykłady walk i sukcesów, jakie istnieją w Związku Radzieckim i w krajach ludowo-demokratycznych. Mogą one zatem uczyć się na błędach i sukcesach tych krajów i w ten sposób ułatwić sobie pracę. Dlatego, po wtóre, że sama burżuazja — główny wróg ruchu wyzwolenego — stała się inna, poważnie się zmieniła, stała się bardziej reakcyjną, straciła więz z ludem i oślabiła się w ten sposób. Zrozumiałe jest, że okoliczność ta musi również ułatwić pracę partii rewolucyjnych i demokratycznych.“

Uroczyste akademie w 10 rocznicę bohaterkiej śmierci 50 bojowników o wolność

(f) Dnia 15 października w przeddzień 10 rocznicy bohaterkiej śmierci 50 wiewnych synów narodu, synów warszawskiego proletariatu, członków PPR i bojowników GL, straconych na szubienicach przez hitlerowskich oprawców, w świetlicy szkoły TPD na Bródnie oraz w warsztatach remontowych PKP Szczesliwiec, odbyły się uroczyste akademie. Ludność złożyła hołd pamięci bohaterów, którzy życie swe oddali za wielką sprawę wyzwolenia narodu i społecznego ludu polskiego.

Pinay żąda zniesienia nietykalności poselskiej Duclos'a

(f) PARYŻ (PAP). Frasa donosi, że prokurator paryskiego sądu wojskowego wystosował do przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego pismo, w którym domaga się pozbawienia nietykalności poselskiej Jacquesa Duclosa, Francois Billoux i kilku innych deputowanych komunistycznych.

DZIŚ W NUMERZE:

ST. MISZCZAK: Organizacja partyjna Ruchu Pablanickiej w kampanii wyborczej
Przemówienie Premiera J. Cyrankiewicza na krajowej naradzie pracowników służby zdrowia
W 10 ROCZNICĘ BOHATERSKIEJ ŚMIERCI PIĘCIOZESTU BOJOWNIKÓW
Z. GOLANSKI: Aby podjąć nie wypadły z ruchu

Kraj przed wyborami do Sejmu

Robotnicy odwiedzają swego kandydata

(KORRESPONDENCA WŁASNA „TRYBUNY LUDU”)

W przypadkach pierwsi zgłosili się z wizytą do kandydata na zastępcę, Jana Mancewicza (przyjmującego wyborców w lokalu dzielnicowego komitetu wyborczego Frontu Narodowego, w dzielnicy Podgórze w Krakowie) racjonalizatorzy Tadeusz Sikorski i Stanisław Kozielec, obaj odznaczni srebrną i złotą odznaką racjonalizatora pracy. Przyszli oni do swego kandydata poradzić się w sprawach fachowych, przedstawić mu swoje trudności.

Jan Mancewicz, odznaczony orderem „Sztandaru Pracy” i klasy znany jest bowiem jako czołowy racjonalizator.

Jego pomysły racjonalizatorskie przyniosły naszym państwu setki tysięcy złotych oszczędności. Jako szef Krakowskiej Wytwórni Papierosów dokonał usprawnienia maszyny zwiększając jej wydajność o ponad 50 proc. Dzięki temu u sprawianiu można było skierować 18 osób z obsługi tej maszyny do innej pracy.

W oparciu o pomysły Jana Mancewicza skonstruowano już 17 nowych maszyn, które pracują w wytwórniach papierosów w całej Polsce. W tych dniach Mancewicz ukończył konstrukcję nowego modelu maszyny do pakowania papierosów o wydajności dwukrotnie większej niż przy starym modelu.

Potoczyl się rozmowa fachowa o szybkości obrotów maszyny o skrzydełkach przy wrzecionach, o grubości walka itp. Z miejsc znalazł wspólny język racjonalizatorzy z włókienniczej spółdzielni pracy ze ślusarzem racjonalizatorem kandydatem na zastępcę, Tadeuszem Sikorskim, widać, że nie jest mu obca sprawa, którą porusza rozmówca.

A sprawa jest rzeczywiście godna uwagi. Zaczęło się od tego, że Centrala Odpadków Użytkowych przesyła do zakładu, gdzie pracują Sikorski i Kozielec 500 kg odpadów dziecięcych do przerobienia na wate. Racjonalizatorzy zainteresowali się odpadkami i doszli do wniosku, że mogą one być

wykorzystane w produkcji w bardziej pożyteczny sposób, mianowicie do produkcji rekawiczek, skarpetek i przędzy do cerowania. W ten sposób odpadki zostały powyżej 100 tys. zł oszczędności i zapobiegło dalszemu marnowaniu cennych odpadków.

Wszystko bardzo pięknie, ale o racjonalizatorach zapomniano. Zapomniała o nich Centrala Odpadków Użytkowych w Łodzi, zapomniał związek branżowy w Krakowie. Przyszli więc do swego kandydata, aby im pomógł. Ob. Mancewicz nie odmawia pomocy. Jako członek Miejskiej i Wojewódzkiej Rady Narodowej postara się, aby inicjatywa racjonalizatorów, która przyniosła i przynosi państwu duże oszczędności nie pozostała bez należytej nagrody.

O tym, że Jan Mancewicz przyjmuje wyborców w dziale w dzielnicy Podgórze. Dlatego też coraz to nowo wyborca zjawia się u niego. Przyszli mieszkańcy z obwodów wyborczych Nr 21, 22, 23 i 25 prosząc go na spotkanie z ludnością. Przechodzi listonosz Karol Adamski, który w imieniu Komitetu Rodzicielskiego przy VI Liceum Ogólnokształcącym skarży się na zarząd zrzeczenia „Włókniarz”, który bez uzasadnienia podwyższył opłatę za korzystanie z urządzeń z sali gimnastycznej, uciążliwiejając tym samym prowadzenie zajęć szkolnych związanych z wychowaniem fizycznym.

Odwiedzają swego kandydata na posła Joanna Rumaniszyn, Alicja Magdziarz z Krakowskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, mówią o swoich osiągnięciach, o wykonaniu zobowiązań i o bolączkach zakładu. Dawno już minęły godziny przemówień na przyjmowanie wyborców przez Jana Mancewicza. Rozmawia on jednak w dalszym ciągu z Karolem Dańdą, który przedstawia mu sprawy istotne dla Woli Duchackiej, rozmawia z Anną Symonką, Janem Mikolajskim i z wieloma innymi, którzy tego dnia przyszli, aby bliżej poznać swego kandydata na posła, podzielić się z nim swymi radościami i troskami.

Gromadzki agitator

LUBLIN (kor. wł.). Jest niewątpliwą zasługą agitatorów Frontu Narodowego, że w gromadzie Zadebów, (gm. Bychowe, pow. Lublin) w której do połowy września nie było wykonywane, dziś są realizowane z nadwyżką.

Spośród agitatorów, na czoło wysuwa się młody chłop Stanisław Nawrocki, członek komitetu Frontu Narodowego. Zachodzi do chłopów, rozmawia z nimi, odwiedza ich, jak przyjaciel, gdzie spotyka ich na drodze, nie omija żadnej okazji. I zawsze znajduje właściwe słowa, by przekonać wahających się, przygnębił opieszłych.

Kiedyś przyszł do Józefa Foca, dawnego fernala, gospodarującego obecnie na 4-hektarowej gospodarce. Foc wówczas nie wyżywał się ze swych obowiązków wobec państwa.

Nawrocki zaczął od spraw codziennych, potem nawiązał do Programu Wyborczego Frontu Narodowego i tak pokierunkowana rozmowa, że zesłała na obowiązek wst w sojuszu robotniczo-chłopskim.

Organizacja partyjna Rudy Pabianickiej w kampanii wyborczej

W świetlicy Łódzkich Zakładów Papierniczych „Cewka” zebrał się agitatorzy — pracownicy zakładów członkowie partii, ZMP-owcy i bezpartyjni. Tutaj członkowie komitetów Frontu Narodowego obwodów 131 i 135 uzbierają swych agitatorów w polityczne argumenty. Sekretarz partyjnego komitetu zakładowego, tow. Wójcik, mówi im o zadaniach dnia:

— Już zaledwie dziesięć dni dzieli nas od wyborów. Organizując zebrania mieszkańców w poszczególnych domach, starając się jak najbliżej poznać wyborców z naszymi ludowymi kandydatami. Tłumaczyć im znaczenie powszechnego udziału w głosowaniu. Wieczornymi czytając, dając czytanie — dodaje tow. Wójcik. Istnieje obfita literatura wyborcza, którą wzbogacił was w wiele argumentów, niezbędnych w pracy agitacyjnej.

Agitatorzy otrzymują książki i broszury. Nie ma w „Cewce” członka partii, który nie byłby aktywnym agitatorem w kampanii wyborczej. Towarzyszy im w pracy agitacyjnej szeroki aktywny bezpartyjni.

Podobnie zmobilizowani są w akcji wyborczej członkowie partii i bezpartyjni aktywni w innych zakładach dzielnicy Ruda Pabianicka w Łodzi. Zakłady bawelniarne im. Armii Ludowej, które sprawują pieczę nad czterema obwodami — wyłonili na przykład spośród

Słowa Stalina potężnym bodźcem dla milionów patriotów polskich do dalszej pracy i walki o szczęście Ojczyzny

W komitetach Frontu Narodowego, na zebraniach przedwyborczych, na odprawach agitatorów żywo omawiano przemówienie Stalina. W rozmowach, toczących się na zebraniach podkreślano, że słowa Wielkiego Stalina są bezcennym orężem w przedwyborczej akcji politycznej — przynoszą nowe, nieodparte argumenty, budzą poczucie niezłomnej spójności, solidarności i siły obywateli i wzmagają świadomość jego rosnącej przewagi nad siłami imperializmu. Słowa Chorażego Pokoju potęgują zapał milionowych rzesz patriotów do dalszej, twórczej pracy dla dobra Ojczyzny Ludowej.

WARSZAWA. Dnia 15 bm. agitatorzy wyruszający z obwodowego Komitetu Frontu Narodowego nr 1 w Warszawie z ogromnym ożywieniem omawiali przemówienie Józefa Stalina na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Mamy nową wielką pomoc w naszej pracy — mówi wskazywał na gazetę agitator S. Buracki z Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji. Pamięć będącymi, że nasz polski naród to jedna ze „szturmowych brzdęk” o których mówi Stalin. Powiemy o tym każdemu wyborcy. Powiemy mu: „Obywatelu, towarzyszu — swym głosem w wyborach, pracą w fabryce czy urzędzie walcz o to, aby nasz naród był coraz lepszą „brygadą szturmową”. W

walce o pokój, o szczęście, o socjalizm”.

Jan Bandrowski — kolejarz, pracownik służby drogowej wzięła PKP w Siedluchach przeczytał przemówienie Józefa Stalina w czasie pobytu w stolicy.

Przemówienie Stalina przeczytałem dokładnie — mówi on — i przyjąłem je z gorącą radością. Dodaje ono nowych sił wszystkim ludziom na świecie, którzy chcą, aby nie było wojny i wyzysku. Jestem agitatorem Frontu Narodowego i tak jak rozumie, tłumacząc ludziom u nas w Siedluchach i w okolicznych wsiach wszystko, co jest w Programie Wyborczym Frontu Narodowego. Słowa Wielkiego Stalina pomogą bardzo w tej mojej pracy. Powiem np. takiemu, co jeszcze

Na cześć Programu Wyborczego Frontu Narodowego, na cześć XIX Zjazdu KPZR

Chcemy pójść do wyborów z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku

Balsze meldunki załóg robotniczych i pracujących chłopów o realizacji podjętych zobowiązań

„Chcemy pójść do wyborów z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku” — mówią ludzie pracy w całym kraju, popierając czynnem Program Wyborczy Frontu Narodowego i czcąc XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Bez przerwy napływają dalsze meldunki o podejmowaniu nowych zobowiązań przez te załogi, które zrealizowały już zobowiązania, podjęte przed miesiącem. Toczy się walka o ponadplanową produkcję w zakładach produkcyjnych i o wyrównanie zaległości produkcyjnych w zakładach pozostających w tyle.

KATOWICE. Wzmoczoną bitwą o więcej popiera Program Wyborczy Frontu Narodowego załoga kopalni „Eminencja”. Podczas gdy 2 października plan dziennej wyprodukowano 100,2 procent, to 14 października załoga osiągnęła już 114 procent planu dziennego. (PAP).

SZCZECIN. Realizacja zobowiązań, podjętych przez załogę hutny „Szczecin” spowodowała m. in. wydatne obniżenie zużycia koks i energii elektrycznej. Mimo że w roku bieżącym zużycie koks na jednostkę produkcji jest znacznie niższe niż w latach poprzednich, do niedawna jeszcze nie udało się uzyskać planowanego wskaźnika zużycia koks. Przyczyna tego stanu rzeczy leżała głównie w nieprzepracowaniu reżimu technologicznego na wielkich piecach, co jednocześnie powodowało niewykorzystanie planowanych produkcyjnych i awarie. Dopiero skoncentrowanie na tym odświeżeniu uwagi zarówno dyrekcji jak organizacji partyjnej i związkowej, opracowanie ścisłej instrukcji technologicznej i nieustanna kontrola jej prze-

bieżności. Fakt taki więcej nie powtarzył się. Na terenie dzielnicy Ruda Pabianicka, również egzekutywy komitetów zakładowych kierują pracą agitatorów partyjnych w terenie. Sekretarz komitetu zakładowego „Pierwszej Rudzkiej” rowerem objeżdża niemal codziennie swój teren. Na miejscu spotyka agitatorów ze swej organizacji partyjnej, pomaga im, podsuwa pomysły, ubraja w dodatkowe argumenty. Tak samo czyni tow. Wójcik z „Cewki”, tow. Urbański z tkalniczaków im. Armii Ludowej i inni.

Mobilizacja wszystkich członków i kandydatów partii

Wszyscy członkowie partii zmobilizowani w kampanii wyborczej — to hasło naszej partii realizują organizacje partyjne w całej Polsce. Systematycznie wyjaśnia się członkom partii wielkie znaczenie tej kampanii politycznej, wskazuje się na kierowniczą rolę naszej partii we Froncie Narodowym. O atmosferze mobilizacji świadczy m. in. fakt, że towarzysze, których ze względu na zdrowie ominięto w przydziale zadań partyjnych, czuli się porzućeni i protestowali przeciw „pośnianiu ich na emeryturę”. I oni również zostali włączeni do pracy w obwodach. Wielu jest takich towarzyszy, którzy uważali dotychczas za biernych — ujawnili duże zdolności organizacyjne, gdy im przydzielono konkretne zadania. W organizacji partyjnej „Pierwszej Rudzkiej” tow. Stanisław Krawczyk nigdy dotychczas nie otrzymywał żadnych poleceń partyjnych. W kampanii wyborczej jest jed-

nym z najaktywniejszych — kieruje poważną grupą agitatorów, która wyróżnia się w akcji. Podobnie uaktywnili się tutaj tow. Henryk Sapiński — kandydat partii i wielu innych.

Kampania wyborcza jest poważnym egzaminem dojrzałości politycznej organizacji partyjnej i każdego towarzysza z osobna. W czasie tej akcji bardziej niż kiedykolwiek zarzysła się wartość moralne i obywatelskie każdego członka i kandydata partii. Jest więc zdrowym zjawiskiem, że organizacje partyjne w dzielnicy Ruda Pabianicka wyciągają konsekwencje w stosunku do pojętych członków partii, którzy uchylają się od wypełniania zadań w kampanii wyborczej. Gdy np. w organizacji partyjnej „Cewki” wykluczono z partii jedną pracownicę za niepartyjny stosunek do wyznaczonego jej zadania — ubojowniana została cała organizacja partyjna.

Organizacje partyjne zaszły równocześnie w toku kampanii wyborczej swoje szeregi przodków aktywnymi bezpartyjnymi. W „Cewce” organizacja partyjna przyjęła ostatnio na procent kandydatów Wajstrzyka, przodującego agitatora i rozpaczliwie podania kilku innych bezpartyjnych aktywistów. W tkalniczakach im. Armii Ludowej przyjęło ostatnio w poczet kandydatów partii sześciu towarzyszy.

Tak samo jest i w innych zakładach. Nie mamy jeszcze zbiorczych cyfr o wzroście szeregów partyjnych w ostatnich tygodniach w dzielnicy Ruda. Ale jedno jest już obecnie pewne: organizacja dzielnicowa potężnie została wzmożona w czasie trwania kampanii wyborczej.

RZESZÓW (kor. wł.). Załogi budowlane sześciu zakładów budowlanych Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego wykonały podjęte zobowiązania, oddając do użytku na dzień przed terminem trzy obiekty.

Również w wyniku realizacji zobowiązań, oddział produkcji pomocniczej Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego — Rzeszów zameldował o wykonaniu rocznego planu.

WROCLAW (kor. wł.). W trakcie realizacji podjętych zobowiązań, kolejarze wabrzyjscy zwiększyli regularność biegu pociągów osobowych o 0,7 proc. towarowych — o 1,4 procent. Dużym parowozom zmniejszyło o przeszło 11 procent ilość spalanej koks.

WARSZAWA (obsl.wł.). W okresie realizacji podjętych zobowiązań, 7 robotników ze Zjednoczenia BW-6 wykonało swoje plany 6-letnie. Są to ślusarze: Kazimierz Murzynowski, Edward Boniecki, Feliks i Józef Sajnoga, Czesław Miernicki oraz kowal Wacław Prądka i spawacz Józef Włodarczyk.

„Obsl. wł.” Zakładowa rozgłośnia „Ursusa” podała 14 bm., że na oddziale odlewni metalokolorowych jedną z produkcyjnych w realizacji zobowiązań jest brygada Stanisława Cieślaka, która w ostatnim okresie

zwiększyła wydajność o około 70 procent. We wrześniu — odlewania dała ponad plan 21 ton odlewów, przekraczając podjęte zobowiązanie o 8 ton.

Odlewania żeliwa wykonała plan i dekady października 104 procentach.

W dziale głównego energetyka — dzięki przeprowadzeniu wieloletnich prac technologicznych z II na III zmianie oraz dzięki wyłączeniu zbędnych oświetleń zmniejszono we wrześniu obciążenie w godzinach szczytu wieziono o 7,5 procent w porównaniu z sierpniem.

Dzienny plan produkcji „Ursusa” przekraczany jest systematycznie o 1 do 2 ciągników. We wrześniu wykonano 10 ciągników ponad plan, w październiku — ilość ponadplanową produkcję wyniosła na 30 sztuk.

Przed paroma dniami pracujący chłop z gromady Srebrna w powiecie płońskim manifestacyjnie odstawił zboże do punktu skupu, sprzedając państwu 8 ton zboża i wykonując tym samym 100 procent rocznego planu. Na specjalne wyróżnienie zastępują: Kazimiera Lewandowską i Ignacy Idzikowski, którzy plany sprzedaży zboża wykonalni z poważną nadwyżką.

Przodujący agitatorzy

Aktywną pracą agitatorską na terenie Warszawy, wyróżnia się grupa pracowników Głównego Instytutu Lotnictwa, działająca w obwodzie wyborczym 141 we Włochach. Od początku agitatorzy związali się z miejscowym aktywnym społecznym, co dało im mocne oparcie w terenie, ułatwiło kontakty z ludnością i zaznajomiło z miejscowymi bolączkami i kłopotami.

Agitatorzy poznali gruntownie swój teren, dotarli do wszystkich mieszkańców obwodu, w większości mieszkańcy zostali już dwiema i trzy wizyty. Zorganizowano poza tym kilka zebrania masowych, na które licznie przybyli wyborcy, zachęcając rozmownie indywidualnymi i agitatorami. W porozumieniu z kierownictwem miejscowego linka agitatorzy zamierzają zorganizować krótkie prelekcje na tematy wyborcze przed seansami filmowymi.

Rozmowy agitatorów z wyborcami są żywe i mobilizujące. Gdy opowiadają o naszych wielkich osiągnięciach i sukcesach gospodarczych, nawiązują do codziennych trudności, a zwłaszcza do lokalnych kłopotów.

Używam w rozmowach porównania, które niemal zawsze trafia do przekonania — mówi ob. Malinowski, ślusarz precyzyjny, przodownik pracy, od niedawna brygadzista. — Mówię o tym, że gdy ktoś buduje sobie dom, musi ograniczyć wiele innych wydatków. Musi przede wszystkim kupić materiały budowlane, pokryć dach, założyć instalacje, a więc gromadzić niezbędne środki i skupić swoje wysiłki. Trudności, na jakie natyka nie mogą go odwieść od celu, który służy poprawie jego bytu. My właśnie budujemy teraz dom — własny, silny przemysł, hutnictwo, maszyni, uprzemysławiamy Polskę, by rosyjcy żyli dostatkiem i obronnie. Budujemy Polskę zasobną, budujemy dobrobyt wszystkich ludzi pracy.

Agitatorzy wskazywali, że trudności, wynikające z gwałtownego wzrostu potrzeb społeczeństwa i niedostatków produkcji rolnej za rozwój przemysłu, są wykorzystywane przez wroga, spekulanta, kulaka i panikarza. Na jednym z zebrania mieszkańcy Włoch parali te argumenty przykładami z własnego terenu. Wśród ogólnej wieloletniej przemyślenia, jak niedawno „najpewniejsze źródła” szepczanej propagandy we Włochach napuścił panikarza na wykupywanie artykułów. Ekspedientka miejscowej spółdzielni opowiadała, że w ciągu jednego dnia wykupiono u niej zapas... mamatygi, leżące od kilku miesięcy. A później, przed pierwszym, niejednej gospodyni zabrakło tych pieniędzy „ulożonych” w mamatydze.

Agitatorzy zainteresowali się bliżej często wysuwanimi skargami na wyłączenie prądu w godzinach wieczornych. Dotarli do pracowników Elekrowni i otrzymali informacje o trudnościach z jakimi walczą pracownicy Elekrowni. Wyjaśnili te trudności mieszkańcom, wywołując do wzmocnienia kontroli społecznej nad szkodnikami, nie stosującymi się np. do przepisów o nieużywaniu grzejników. Dzięki sprawniejszej kontroli stwierdzono zostało, że jedna z mieszkańek Włoch używała wieczorem trzech piecyków elektrycznych w jednym pokoju, inna w godzinach szczytowej obciążenia piekła na elektryczności ciastka na sprzedaż.

W tym samym czasie załoga Elekrowni Warszawskiej dla poparcia czynnem Programu Frontu Narodowego zobowiązała się wyremontować przed terminem jeden z turbozesopów i zadanie to wykonała. Można było zmniejszyć ilość i czas wyłączenia prądu we Włochach. Agitatorzy otrzymali do rekl piękny argument, potwierdzający, że jedyną drogą do usunięcia wielu trudności jest wzmocniona, wydajniejsza i lepsza praca każdego z nas.

Trafna, szczerą i rzeczową argumentacją, przyjacielskie zainteresowanie się codziennymi bolączkami mieszkańców, wręcz operatywna pomoc tam, gdzie trudności można było zmniejszyć sprawiły, że grupa agitatorska w obwodzie 141 cieszy się rosnącym zaufaniem i życzliwością mieszkańców.

Dość w tym zasługa kierownika tej grupy tow. Borzeckiego, duża zasługa ofiarne pracujących agitatorów, Obok towarzyszy partyjnych praca i bezpartyjni tacy jak młody inżynier Mosica i ślusarz Malinowski. Ochotniczo zgłosili się do pracy agitatorskiej 20-letni ZMP-owiec Stolarek. Wyróżniają się członkowie ZMP: pilot-oblatywacz Abramowicz i technikum-chemik Piekarśka. Spośród aktywnego społecznego we Włochach w Komitecie Frontu Narodowego szczególnie ofiarnie pracuje tow. Gostyńska Barbara.

Towarzysze z egzekutywy organizacji partyjnej w GIL stwierdzają samokrytycznie, że u niektórych z nich tkwiły niesłuszne uprzedzenia do bezpartyjnych i że właśnie teraz, podczas akcji wyborczej przekonali się, że nie doceniali niejednego z pracowników własnego zakładu. Praca grupy agitatorskiej, dobrze obserwowana, pozwalała na trafniejszą, głębszą ocenę aktywność we własnym zakładzie, zarówno w szeregach partii jak i wśród bezpartyjnych.

Jak będziemy wybierać posłów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Zbliża się dzień 26 października, dzień wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Są wyborcy, którzy nie zdążyli szczegółowo zapoznać się z ordynacją wyborczą i zadają agitatorom różne pytania:

- 1) Kto ma prawo głosować?
- 2) Czy to, że nie zdążyłem sprawdzić swego nazwiska w spisie wyborców, nie utrudni mi udziału w głosowaniu?
- 3) Co zrobić, jeśli nie posiadam w tej chwili dokumentu tożsamości?
- 4) Jak odbywać się będzie głosowanie?
- 5) Odpowiedz mi więc wraz z agitatorami na te kolejne pytania.
- 6) Prawo głosowania mają wszyscy obywatele Polski Ludowej od 18 lat włącznie: kobiety, mężczyźni i młodzież, partyjni i bezpartyjni, mieszkańcy miast, wsi i osiedli.
- 7) Prawo głosowania ma każdy obywatel polski, niezależnie od jego wyznania, wykształcenia, zawodu, pochodzenia społecznego, stanu majątkowego, niezależnie też od tego, jak długo zamieszkuje w obwodzie głosowania.
- 8) Spisy wyborców zawierają nazwiska wszystkich wyborców danego obwodu. Spisy zostały sprawdzone, uzupełnione i wszelkie niedokładności usunięte, tak, że żaden wyborca nie może być pominięty.
- 9) Każdy zatem wyborca, a więc również i ten, który nie zdążył sprawdzić swego nazwiska — figuruje w spisie wyborców i ma prawo i obowiązek głosowania.
- 10) Obywatel zaś, który służbowo czy z innych względów musiał wyjechać i nie będzie w dniu wyborów obecny w tej miejscowości, gdzie figuruje w spisie, winien zaopatrzyć się w „zaświadczenie o prawie głosowania” w Radzie Narodowej w miejscowości, z której wyjechał. Na podstawie tego zaświadczenia będzie mógł głosować tam, gdzie znalazł się w dniu 26 października.
- 11) Prawo głosu mają również ci, którzy zginęli lub z innych powodów nie mają dokumentów tożsamości. Wystarczy bowiem, by tożsamość takiego wyborcy stwierdziły dwie wiarogodne osoby.
- 12) Głosowanie odbywa się w lokalu obwodowej komisji wyborczej, od godz. 6 do 22. Każdy wyborca otrzymuje od komisji w komisji wyborczej kartę do głosowania. Na kartce tej są wypisane nazwiska kandydatów na posłów i ich zastępców w takiej ilości, jaka powinna być wybrana w danym okręgu wyborczym.
- 13) Wszyscy ci kandydaci na posłów i ich zastępców są kandydatami ludu, kandydatami Frontu Narodowego. To są ci, którzy — jak mówi Program Wyborczy Frontu Narodowego — „od lat walczyli o wyzwolenie narodowe i społeczne i ci, którzy wrosli w pracę dla Polski Ludowej, przodownicy pracy i przodujący chłopci, żołnierze, przedstawiciele inteligencji, kobiet, młodzieży” — a więc są to najlepszy ludzie naszego narodu. Każde zatem nazwisko jakie wyborca znajdzie na kartce do głosowania, powinno mu być równe bliskie i drogie.
- 14) W każdym lokalu wyborczym znajdująca się będzie urna. Do tej urny wyborca wrzuca kartę do głosowania.
- 15) Zegnąjąc się z wyborcą agitator mu przypomni:
- 16) Niedziela 26 października — to wielki dzień dla każdego obywatela Polski Ludowej. Bo głosując na liście Frontu Narodowego, każdy wyborca narodzi, nie tylko siebie, ale i swój własny naród, że jest wiernym synem swego narodu, że wraz z całym swym narodem jest bohaterem, że jest świadomym i odpowiedzialnym obywatelem, że jest odpowiedzialnym obywatelem, że jest odpowiedzialnym obywatelem, że jest odpowiedzialnym obywatelem, że jest odpowiedzialnym obywatelem.

XIX ZJAZD KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

Przemówienie tow. K. J. Woroszyłowa

Towarzysze! XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zakończył swe prace...

Zjazd, który zebrał się w warunkach, gdy naród radziecki dokonuje stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu...

Obrady Zjazdu były wyjątkowo manifestacją najgłębszego zaufania naszej partii do swego kierownictwa...

Zjazd wysłuchał referatu sekretarza KC WKP(b) towarzysza Malenkowa...

Dyskusja nad referatem sprawozdawczym o działalności KC WKP(b) wykazała...

Na podstawie referatu przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania...

Ogromne znaczenie mają uchwały Zjazdu o zmianach w Statucie partii.

Odąd partia nasza będzie się nazywała Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego.

Statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przyjęty na podstawie referatu sekretarza KC WKP(b)...

W rezolucji „O ponownym opracowaniu programu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego”...

Po przedyskutowaniu najważniejszych zagadnień budownictwa partyjnego...

raz powzięciu historycznych uchwał w tych sprawach...

Nowowyzbrany Komitet Centralny przystępuje do pracy nad wykonaniem uchwał Zjazdu...

Przemówienie towarzysza Stalina, którego z taką ogromną uwagą słuchali delegaci...

Towarzysze! Cały okres historyczny dzieł XIX Zjazdu od XVIII Zjazdu...

Początek tego okresu, jak wiadomo, stał pod znakiem ogromnych osiągnięć partii...

Gdy Niemcy hitlerowskie i ich satelici, dokonując zdradzieckich napadów...

W samotnych zmaganiach z faszystem niemieckim siły zbrojne Związku Radzieckiego...

Groźnym orężem w reku dowództwa naszych armii, frontów i ich sztabów...

Za pomocą tego wspaniałego oręża, radzieckie siły zbrojne, w wyniku szeregu historycznych bitew...

Po zwycięskim zakończeniu Wielkiej Wojny Narodowej nasz naród pod kierownictwem partii dokazał cudów bohaterstwa...

Dzisiaj możemy powiedzieć, że nigdy jeszcze Ojczyzna nasza nie była tak wielką i potężną...

W wyniku przebytej drogi, odniesionych zwycięstw i osiągniętych wzrostów...

Stalin mówił, że w toku dalszego rozwoju historycznego „będą się kształtować dwa ośrodki w skali światowej: ośrodek socjalistyczny...”

Życie potwierdziło w pełni to genialne stalinowskie przewidywanie. „Państwo radzieckie — powiedział w referacie sprawozdawczym KC WKP(b) towarzysz Malenkow — nie jest już obecnie odosobnioną wyspą otoczoną przez kraje kapitalistyczne”.

Idziemy naprzód w jednolitym frontie z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi krajów demokracji ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej...

Zupełnie odmienny obraz przedstawia skazany na zagładę obóz kapitalistyczny.

W obozie kapitalistycznym coraz bardziej zaostrzają się sprzeczności między krajami i rosną sprzeczności wewnętrzne krajów...

Imperializm amerykański, który podjął się roli zbaczy kapitalizmu, usiłuje zjednoczyć siły reakcyjne całej kuli ziemskiej...

Kierowani przez partię Lenina-Stalina ludzie radzieccy, wespół z setkami milionów obrońców pokoju innych krajów...

Obecny Zjazd z nową siłą potwierdził, że partia nasza jak i cały naród radziecki zdecydowane są niezłomie bronić pokoju i obronić pokój.

Nie oznacza to, że możemy choć na chwilę osłabić uwagę, jakiej udzielamy zagadnieniom obrony państwa radzieckiego.

Partia nasza, rząd i cały naród radziecki uważają i nadal będą uważać za swój najważniejszy obowiązek zapewnienie zdolności obronnej ojczyzny socjalistycznej...

Towarzysze! Uchwały powzięte przez nasz Zjazd otwierają przed partią, przed całym narodem radzieckim nowe wspaniałe horyzonty pokojowej twórczej pracy...

Realizacja uchwał przyjętych przez Zjazd uczyni ojczyznę radziecką jeszcze potężniejszą mocarstwem i będzie wielkim wkładem do sprawy umocnienia całego obozu demokracji i socjalizmu...

Bratnie partie komunistyczne i robotnicze, masy pracujące wszystkich krajów, cała ludzkość postępową...

przedstawicieli bratnich partii komunistycznych i robotniczych.

Partii Lenina-Stalina przypada w udziale wielka, szlachetna misja historyczna — zapewnienie zbudowania społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju...

Abyśmy mogli jednak wykorzystywać pełniej wszystkie nasze możliwości i szybciej kroczyć naprzód ku wytkniętemu celowi...

Niezastąpioną bronią w walce partii z niedociągnięciami, błędami i wszelkiego rodzaju błąkami jest krytyka i samokrytyka.

Towarzysze! Partia Lenina-Stalina cieszy się bezgraniczną miłością wielomilionowego narodu radzieckiego.

Ku naszej partii, ku jej wielkiemu wodzowi towarzyszu Stalinowi kierują się spojrzenia ludzi pracy i postępu na całym świecie...

Przyjmamy i radosna jest świadomość, że naród radziecki buduje i tworzy nowe życie pod przewodnictwem naszego genialnego nauczyciela...

Niech żyje nasz potężny i wolny naród, twórca nowego komunistycznego społeczeństwa!

Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia Lenina-Stalina — promotor i organizator wszystkich zwycięstw narodu radzieckiego!

Chwała wielkiemu wodzowi i nauczycielowi mas pracujących i całej postępowej ludzkości, genialnemu budownicemu komunizmu...

Ogłaszam XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego za zamknięty!

Towarzysze! Delegaci! Wystanie przedstawicieli na wielki, historyczny Zjazd odkryte chwata partii Lenina — Stalina...

Wiadomości o zwolaniu XIX Zjazdu Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) dla wyczerpania programu stopniowego przejścia do socjalizmu do komunizmu...

Skład Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wybranej przez XIX Zjazd Partii

Członkowie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

- 1. A. A. Andrejew, 2. W. M. Andrianow, 3. A. B. Aristow, 4. G. A. Arutunow, 5. S. Babajew, 6. M. D. Bagirow, 7. N. K. Bajbakow, 8. N. I. Bielajew, 9. I. A. Benediktow, 10. L. P. Beria, 11. B. P. Bieszczew, 12. I. P. Bojcow, 13. G. A. Borkow, 14. L. I. Breżniew, 15. N. A. Bulganin, 16. S. A. Waganow, 17. B. L. Wannikow, 18. A. M. Wasilewski, 19. I. A. Wolkow, 20. G. I. Woronow, 21. K. J. Woroszyłow, 22. A. J. Wyszyński, 23. B. Gafurow, 24. F. S. Goriaczew, 25. W. W. Griszin, 26. I. T. Griszin, 27. M. I. Gusiew, 28. G. A. Denisow, 29. A. N. Jegorow, 30. A. P. Jefimow, 31. E. N. Jefremow, 32. J. A. Żdanow, 33. I. K. Żegalin, 34. K. P. Żukow, 35. A. F. Zasiadko, 36. A. G. Zwieriew, 37. M. W. Zimianin, 38. N. G. Ignatow, 39. S. D. Ignatiew, 40. I. G. Kabanow, 41. L. M. Kaganowicz, 42. J. E. Kalnberzin, 43. I. W. Kapitonow, 44. Z. N. Kechoweli, 45. A. N. Kidin, 46. A. I. Kirizienko, 47. W. I. Kisielew, 48. N. W. Kisielew, 49. M. D. Kowrygina, 50. F. R. Kozłow, 51. I. S. Koniew, 52. A. J. Korniejczuk, 53. D. S. Korotczenko, 54. P. N. Korczagin, 55. A. N. Kosygin, 56. S. N. Krugłow, 57. W. W. Kuzniecowa, 58. N. I. Kuzniecowa, 59. T. I. Kulijew, 60. A. M. Kułyriew, 61. O. W. Kuysinien, 62. I. G. Kebin, 63. A. N. Earijonow, 64. I. S. Latunow, 65. I. K. Lebediew, 66. W. W. Łukianow, 67. G. M. Malenkow, 68. W. A. Malyszew, 69. A. I. Marfin, 70. A. I. Mgeladze, 71. D. N. Mielnik, 72. L. G. Mielnikow, 73. L. Z. Mechlis, 74. A. I. Mikołajew, 75. M. B. Mitin, 76. N. A. Michajłow, 77. W. M. Molotow, 78. W. M. Moskwin, 79. Z. I. Muratow, 80. N. A. Muchitdinow, 81. W. I. Nuchosiekin, 82. B. F. Nikolajew, 83. A. I. Nijazow, 84. N. N. Organow, 85. A. M. Pankratowa, 86. N. S. Patoliczew, 87. N. M. Pierow, 88. M. G. Pierwuchin, 89. P. K. Ponomarenko, 90. A. N. Poskrebyszew, 91. P. N. Pospielow, 92. F. M. Prass, 93. W. A. Prokofiew, 94. W. P. Fزونow, 95. A. M. Puzanow, 96. I. R. Razzakow, 97. A. M. Rumiancew, 98. M. Z. Saburow, 99. A. W. Smirnow, 100. D. G. Smirnow, 101. A. J. Snieczkowski, 102. W. D. Sokolowski, 103. J. W. Stalin, 104. M. A. Susłow, 105. J. B. Tajbekow, 106. I. F. Tewosian, 107. P. I. Titow, 108. F. J. Titow, 109. D. F. Ustinow, 110. A. A. Fadijew, 111. A. I. Chworostuchin, 112. M. W. Chruniczew, 113. N. S. Chruszczew, 114. P. F. Czeplakow, 115. W. J. Czernyszew, 116. D. I. Czernokow, 117. Z. Szajachmetow, 118. N. M. Szewernik, 119. A. N. Szelepin, 120. D. T. Szepilow, 121. M. F. Szkiariotow, 122. P. F. Judin, 123. U. J. Jusupow, 124. I. D. Jakowlew, 125. M. A. Jasnaw

Zastępcy członków Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

- 1. G. F. Aleksandrow, 2. G. W. Aleksienko, 3. P. A. Archemiew, 4. T. A. Achazow, 5. I. H. Bagramian, 6. W. M. Bakradze, 7. N. J. Basistyj, 8. S. I. Bogdanow, 9. A. D. Bondarenko, 10. S. Z. Borisow, 11. S. M. Budionny, 12. S. M. Butuzow, 13. K. A. Wiersziniin, 14. M. A. Gedwilas, 15. S. A. Goglidze, 16. A. W. Gorbatow, 17. K. P. Gorszienin, 18. A. A. Greczko, 19. W. G. Griorian, 20. A. A. Gromyko, 21. A. D. Danijałow, 22. B. A. Dwiński, 23. P. W. Dementiew, 24. N. A. Dygaj, 25. A. A. Jepszew, 26. A. W. Jefremow, 27. W. G. Zaworonkow, 28. P. F. Żigarew, 29. D. G. Żimierin, 30. G. K. Żukow, 31. A. P. Zawieniagin, 32. G. N. Zarubin, 33. P. A. Zacharow, 34. S. J. Zacharow, 35. L. F. Iljiczew, 36. N. S. Kazakow, 37. I. A. Kairo, 38. N. T. Kalczenko, 39. M. J. Kanunnikow, 40. B. Z. Kobułow, 41. A. I. Kozłow, 42. P. T. Komarow, 43. L. R. Korniejew, 44. A. I. Kostousow, 45. F. F. Kuzniecowa, 46. K. S. Kuzniecowa, 47. K. D. Kulow, 48. P. N. Kumykin, 49. P. F. Ładanow, 50. W. T. Laciś, 51. P. F. Łomako, 52. A. A. Łuczynski, 53. L. P. Łykowa, 54. J. J. Maksarew, 55. J. A. Malik, 56. M. S. Malinin, 57. R. J. Malinowski, 58. F. A. Mamonow, 59. I. I. Maslennikow, 60. R. J. Mielnikow, 61. K. A. Miereckow, 62. W. N. Merkulow, 63. A. A. Miurisep, 64. M. I. Nieldin, 65. P. W. Nikitiin, 66. I. I. Nosenko, 67. G. M. Orłow, 68. K. W. Ostrowitianow, 69. W. N. Pawłow, 70. D. W. Pawłow, 71. J. I. Palekisz, 72. A. S. Panuszkin, 73. P. I. Parszin, 74. M. M. Pidtyczenko, 75. M. T. Pomazniew, 76. B. N. Ponomariow, 77. G. M. Popow, 78. S. O. Postowalow, 79. A. P. Pczelakow, 80. D. J. Rajzer, 81. W. M. Riabikow, 82. W. S. Riasnoj, 83. S. S. Rumiancew, 84. Z. T. Serdiuk, 85. I. A. Sierow, 86. K. M. Simonow, 87. I. P. Skulow, 88. K. M. Sokolow, 89. E. N. Solowiew, 90. S. A. Stepanow, 91. J. A. Stiepanowa, 92. W. N. Stoletow, 93. S. K. Timoszenko, 94. S. M. Tichomirow, 95. S. K. Toka, 96. Z. P. Tumanowa, 97. A. G. Fiodorow, 98. J. A. Furcewa, 99. A. U. Chachalow, 100. I. S. Chochlow, 101. W. G. Chchowrebaszwl, 102. W. F. Cyren, 103. W. F. Czujkow, 104. G. A. Czumaczenko, 105. N. N. Szatalin, 106. Z. A. Szaszko, 107. A. M. Szkolnikow, 108. S. M. Stzenienko, 109. P. A. Judin, 110. I. S. Junaszew

Skład Centralnej Komisji Rewizyjnej wybranej przez XIX Zjazd Partii

- 1. A. I. Aleksiejew, 2. W. A. Andrejew, 3. W. I. Babicz, 4. A. F. Gorkin, 5. G. J. Griszko, 6. G. P. Gromow, 7. J. I. Gromow, 8. K. A. Gubin, 9. W. P. Druzin, 10. G. W. Jeniutin, 11. W. I. Zakurdajew, 12. W. J. Zinczenko, 13. G. P. Kosiaczenko, 14. W. S. Kruzkow, 15. T. Kulatow, 16. Z. W. Mironowa, 17. P. G. Moskatow, 18. P. P. Moskowskij, 19. B. Owieczow, 20. G. I. Osipow, 21. N. W. Podgornyj, 22. B. F. Podcerob, 23. P. S. Prokponen, 24. D. Rasulow, 25. G. J. Rud, 26. W. S. Siemionow, 27. N. A. Skworcow, 28. A. I. Sobienin, 29. A. M. Spiridonow, 30. A. I. Strujew, 31. M. S. Sujetin, 32. A. A. Surkow, 33. M. P. Tarasow, 34. S. N. Tarasow, 35. A. T. Twardowski, 36. E. I. Tretiakowa, 37. M. T. Jakubow

Pozdrowienia dla XIX Zjazdu od partii komunistycznych i robotniczych

Przemówienie przedstawiciela KC Komunistycznej Partii Indonezji

W toku obrad XIX Zjazdu WKP(b) zabrał głos przedstawiciel KC Komunistycznej Partii Indonezji, który oświadczył: Drodzy towarzysze! Komunistyczna Partia Indonezji przesyła w imieniu klasy robotniczej i szerokiej mas Indonezji braterskie pozdrowienia XIX Zjazdowi partii Lenina-Stalina...

Wszystkie te poczynania reakcji sprawiły, że oburzmy większość 75-milionowego narodu indonezyjskiego...

Naród indonezyjski znajduje się obecnie pod jarzmem feudalnych wyzyskiwaczy...

Naród indonezyjski śledzi z wielkim zainteresowaniem pracę Waszego Zjazdu i jest przekonany, że Zjazd ten da wspaniałe rezultaty...

Przemówienie przedstawiciela KC Komunistycznej Partii Wenezueli tow. Bolanosa

Towarzysze delegaci! Wystanie przedstawiciela na wielki, historyczny Zjazd odkryte chwata partii Lenina — Stalina było ogromnym zaszczytem dla Komunistycznej Partii Wenezueli...

Wiadomości o zwolaniu XIX Zjazdu Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) dla wyczerpania programu stopniowego przejścia do socjalizmu do komunizmu...

Wenezuela przekształcona została przez imperialistyczny amerykański — podlegający do nowej wojny — w ważną bazę zaopatrzenia w podstawowe surowce strategiczne...

Agresywny amerykański przygotowuje się do nowej wojny, dążąc do zabezpieczenia sobie łańcucha...

Czytelnicy i korespondenci piszą

Umożliwić pracownikom dogodniejszy dojazd do pracy

Gmina Lubie - Kopenica oddalona jest od stacji kolejowej Pyskowice o osiem kilometrów...

Ciepłiwe formy

Do Dyrekcji Zakładów Wytwórczych Urzędów Telefonicznych T-2 w Warszawie zgłosiła się dyrektorka Zakładów Przemysłu Tworzyw Sztucznych w Pustkowie...

Ludzie, którym przywrócono wiarę w życie

Niedawno temu miała miejsce w Sanatorium Rehabilitacyjnym im. Hanki Sawickiej w Otwocku niewielka uroczystość...

Śladem listów naszych czytelników

„Zemerylowane beczki” Pod powyższym tytułem opublikowaliśmy w dniu 23 września br. korespondencję...

Koncerty życzeń radzieckiego dla słuchaczy polskich

(f) Od dłuższego czasu do Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej jak i do redakcji Tygodnika „Przyjaźń” napływają liczne listy z terenu...

Wszechnica Radiowa rozpoczęła nowy rok szkolny

(f) Dnia 15 bm. Wszechnica Radiowa rozpoczęła 5-ty rok swojej pracy. Nowy rok szkolny otworzył przemówieniem inau-

Otwarcie Państwowego Teatru Operetki w Gliwicach

W Gliwicach odbyło się w tych dniach uroczyste otwarcie Państwowego Teatru Operetki, placówki utworzonej przy Państwowej Operze Śląskiej.

T R E D O W A C I

„Nie żyćże tego nłkmo — pójść w świat daleki i obcy, dostać się w pazury anglo-ame-

„Nastąpił tu nagłe i bezprzebieżne okres całkowitej stagnacji i tzw. kryzysu. Fabryki zmniejszły wytwórczość i zaczęły zwalniać nadmiar rąk roboczych. Ofiarą padli, rzecz prosta, emigranci, z których bardzo wielu znalazło się na bruku.

Tragedia polskiego emigranta w Australii, czy Wenezueli, w Niemczech zachodnich, w Kanadzie czy w USA — stała się już czymś przysłowiowym.

Lokaj

Z pracy: Sekretarz generalny ONZ złożył projekt likwidacji stanowisk 8 zastępców sekretarza generalnego i mianowania na ich miejsce trzech dyrektorów sekretariatu.

SEKRETARZ GENERALNY ONZ: — proponuje tych trzech dzentelmenów na dyrektorów sekretariatu Organizacji Narodów Zjednoczonych

Film Na kalkuckim bruku

„Na kalkuckim bruku” (tytuł oryginalny: „Wydzieńczeni”). Scenariusz i reżyseria: Nimaj Ghosh, zdjęcia: Biszonat Ganguli, muzyka Kaloborn. Produkcja: „Radża-film”, 1949 (Indie).

Po raz pierwszy pojawia się na naszych ekranach film hinduski. Zrealizowany przez postępowego reżysera N. Ghosha na podstawie opowiadania Szorno Komol Bhotaczardzo — film mówi o tragicznym losie ludu hinduskiego, który padł ofiarą kolonialnej polityki angielskiego imperializmu i przyświecającej jej znanej zaborczej dewizy: „dziel i panuj”.

W ślad za autorami filmu spójrzmy na przykładzie tej jednej wsi, na okrutną prawdę o przyczynach i skutkach kolonialnej polityki imperializmu. Oto dwaj obszarnicy — Hindusi i muzułmanini. Każdy z nich „przyjacielsko” ostrzega swoich współwznowców przed nienawiścią innowierców, każdy namawia Hindusów do ucho-

„Nie wiedział prawdopodobnie ów Stankiewicz, mieszkaniec straszliwej nory w obozie, jeden z tysięcy gruźlików, skazanych na powolną śmierć — że rozmawia z przedstawicielem pi-

Reszta zaś — wymiera w obozach w Trizonii. Z tych bo-wiem strzępów ludzkich, z „tre-dowatych”, jak ich nazywał emi-gracyjny pisarz, nie da się już wyciągnąć żadnych zysków.

„Panie, powiedz pan, za jakie krochle, za jakie grzechy? — pytał owego dziennikarza jeden

Kropki nad „i”

AMERYKAŃSKA RZECZYWISTOŚĆ

„Wybrki naszej młodzieży uniwersyteckiej — píše re-akcyjny amerykański „News-Week” z 7 lipca br. — jak ob-rzucanie się błotem, wyciągi z damską bielizną w ręku, jedze-nie płyt gramofonowych itp.

NARYBEK

W Jacksboro w stanie Tennessee (USA) 13-letni Robert Shelton zabił w czasie zabawy swego kolegę Charlesa Jonso-na.

Ludzie — nie. Po prostu: uebermensch — „nadludzkie” w najlepszym gestapowskim stylu.

W S T O L I C Y

Doskonałe wyniki w mechanicznym tynkowaniu na Muranowie

Brigada mechanicznego tynkowania Wukowicza z Muranowa, która podjęła długofalowe zobowiązanie dla uczczenia wy-

Przygotowania do budowy nowych domów na Żoliborzu

W tych dniach Przedsiębiorstwo Robót Zmechanizowanych przystępuje do robót odrzuco-wawczych przy ul. Krasieńskiego nr 8 i 10, pomiędzy ulicami Karpieńskiego i Dziennikarską.

Biblioteka przy zakładach im. Dymitrowa liczy coraz więcej czytelników

Z biblioteki znajdującej się przy zakładach im. Dymitrowa korzysta coraz więcej robotni-ków. W miesiącu wrześniu do biblioteki zapisało się 60 no-wych czytelników.

Pracownicy WZPO-2 otrzymują wygodny hotel

W przyszłym roku pracownicy WZPO-2 dojeżdżające obecnie z daleka do pracy otrzymają wygodne pomieszczenia w przy-fabrycznym hotelu robotniczym.

MHD uruchomi w bm. nowe sklepy spożywcze na terenach przyłączonych

Jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca Miejski Handlowo-Detali-ny Uruchomi w wielu mie-jscowościach ostatnio przyłączy-nych do Warszawy sklepy spo-żywcze. Warto przy tym zazna-czyć, że w wielu z tych miejs-cowości nie było dotychczas w ogóle żadnych sklepów. W bie-żącym tygodniu otwarte zosta-ną sklepy w Henrykowie i Płu-

„...nie zachodzi obawa zagrożenia publicznego”

Co robi każdy uświadomiony obywatel kiedy widzi, że niszczone są materiały budowlane? Interweniuje na miejscu, a jeżeli nie odnosi to skutku sygnalizuje, gdzie potrzeba.

WIECZÓR DYSKUSYJNY FOSWICZYŃ POWIEŚCI PT. „WRZESIEŃ” J. PUTRAMENTA

TEATRY

Polski — „Lalka” — g. 18.30. Ka-meralny — „Król i aktor” — g. 19.15. „Ożenił się nie może” — g. 19.15. Narodowy — „Rewizor” — g. 19. Nowy — „Konkretni” — g. 19. Opera — „Harnasie” i „Senen-dra” (Hala Mirowska) — g. 19. Współ-czesny — „Droga do Czarnolasu” — g. 19. Nowy warszawski — „O grał-pud” — g. 19.15. „Domu Wojas” — g. 19.15. „Oto Ameryka” — g. 19.

KINA

Moskwa — „Ostatni etap” — g. 14.30, 18, 20.30. Palladium — „Ex-press Moskwa — Ocean Spokojny” — g. 15, 18, 20.30. „Na karkulku” — g. 14.30, 18, 20.30. Slask — „Na kalkuckim bruku” — g. 14.30, 18, 20.30. Atlantic — g. 14.30, 18, 20.30. Wilhelmi Teatr — g. 14.30, 18, 20.30. Stolica — „Najczyniejszy remont W-Z” — „Na mę-niawo” — g. 14.30, 18, 20.30. „Miasto nieustraszone” — g. 14.30, 18, 20.30. Ochocka — „Drużyna” — g. 14.30, 18, 20.30. Syrena — „Skazana woska” — g. 14.30, 18, 20.30. Tęcza — „Bez adresi” — g. 14.30, 18, 20.30. Lotnik — „Cyrek” — g. 17 i 19.30. Olsztyn (Włochy) — „Kariera w Pa-ryżu” — g. 17, 19.30.